

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ SEMRE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 PAGES 175-181 PAISOS D'UNIO POSTAL: 4 PAGES 175-181 ANY III • Barcelona, dimars, 30 d'agost de 1910 • VOL. I. N.º 5 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. 11111 TELÉFON 723 CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES 4-00 PAGES 175-181 BARCELONA: 3-00 PAGES 175-181 Cts. 5

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

GRAN VARIETAT EN ARTICLES
pera **CAMP Y CASSA**

Sarrons, Cananes, Polaines, Vasos, Cantimplors,
Cistelles-brenar

AMPOLLES "THERMOS,"

conservar calentes o fredes tota classe de begudes

Desaio' Borceguins de lona blanca Ptes. 2'90
ab sola de canem; el parell a Ptes. 2'90

SECCIÓ DE MOBLES (tercer pis)

Extensos assortits en mobles de fusta curvada a
preus sense competencia

BALANCINS -- SILLERIES

PARAIGÜERS -- PERCHÉS, etc.

NOUS ASSORTITS

Teixits y Estampats

GRANS NOVETATS

HOTEL MONTENEL-LO rodejat pel mar. Vivens de crustacis y muscos. Hospedatges desde 6 ptes. Arenys de Mar

Màquines pera cosir
Màquines pera fer mitja

Santasusana

ABANS: CARME, 34

ARA: CARME, 40

CANTONADA OARRER DE DOCTOR DOU

David Ferrer & Company - (S. en C.)

CALOR Moderns radiadors de vapor per gas.

FRED... Màquines frigorífiques y pera fer glas

FOC..... Bombes y material pera bombers.

AIGUA Instalacions pera aixecarne.

Carrer de Corts, núm. 586 - Barcelona.

La manera de prolongar la Vida es conseguit

UNA BUENA DIGESTIÓN

poniendo el organismo en condi-

ciones de resistencia para evitar y

curar las enfermedades crónicas.

La integridad

ESTOMACAL

se consigue tomando el ELIXIR

SAIZ de CARLOS (Stomalis), medi-

camento conocido y recetado hoy

por los médicos más notables de las

cinco partes del mundo, porque con

su uso desaparecen la dispepsia, la

inapetencia, el dolor, la acidez, los

admitos y el enfamecimiento produ-

cido en la mayoría de los casos por

las malas digestiones que dificultan

la asimilación y nutrición, siendo

útilísimo para curar las

DIARREAS

agudas y crónicas, lo mismo del ni-

ño, desde su más tierna edad y en

la época del destete, que del adulto,

pues es siempre inofensivo.

De venta en las principales farmacias

del mundo y Barriano 30, MADRID

Se remita por correo helado a quien lo pida.

Papitu

Revigila la humorística surt els dimecres

10 cts

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RANER DEL CENTRE, 30 - BARCELONA

Negociem cupons Amortizable 5 %, venç-

ment: 25 agost

L'ERRADA DELS CLERICALS

La conseqüència de l'Aploc

Fins ara els clericals y ultramontans de tota mena ho havien tingut molt bé. Quan les forces de sentit liberal de Barcelona, en diades de manifestació, treien al arrer deu mil, vint mil, cinquanta mil ciutadans, aquells senyors exclamaven: "Y això què vol dir? Darrera d'aquests deus, o vint, o cinquanta mil manifestants, hi ha la ciutat, tota la ciutat, que pensa com nosaltres en el punt concret que debatam y estaria al nostre costat el dia que s'hagués de resoldre en un sentit o altre."

Es clar que venien les eleccions y el pensament d'aquesta ciutat que els ultramontans s'atribuïen, se'ls mostrava completament oposat en els comicis. Davant de les nodridíssimes votacions que les candidatures de sentit francament liberal obtenien, els vots obtinguts per les candidatures de color reaccionari eren tan pocs relativament, que no tenien cap mena d'importància.

Però encara els quedava als ultramontans un recurs per amagar la llur real importància. En les llistes electorals hi ha sempre un nombre important de noms equivocats, de ciutadans morts; els que són fora o estant malalts el dia de l'elecció, puguen també a una xifra respectable; y els clericals suposaven que totes aquestes abstencions pertencien a gent neutra o indiferent en política, però de la seva corda, que no volien molestar-se a votar, perquè'l problema polític plantejats no'ls interessava ab prou vivesa. Y així anava perpetuant-se'l mal entès d'existir una importantíssima força social de caràcter ultramontà, que's movilitava quan les circumstàncies ho reclamessin.

Ara ja no es possible mantenir més temps aquesta falsedat. Les forces clericals y ultramontanes han sortit al carrer. Tothom les ha vistes, tothom les ha pogudes comptar. Y la falsa llegenda de la seva importància ha quedat desfeta.

Shan juntat els contingents de quatre comunitats polítiques, carlins, integristes, conservadors y una part de regionalistes; s'ha fet una crida a les forces socials, donant a l'acte un caràcter exclusivament religiós; desde les trones y en el secret dels confessionaris s'ha dut a terme durant llarg espai una propaganda intensíssima de la manifestació que's volia celebrar; quatre diaris barcelonins, el «Brusi», el «Correo Catalán», el «La Vanguardia» y el «La Veu de Catalunya», emperguen una intensa campanya a favor de l'Aploc; y, malgrat tot això, descomptant les xifres manifestament exagerades de la «Veu» y del «Correo Catalán», resulta que tant sols pujaren al Tibidabo de quatre a cinc mil persones y entre elles un nombre important de dones y de criatures.

Conseqüència? La que ja sabem, uqe a Barcelona els clericals hi són una exigua minoria. De vintens mil habitants que té la ciutat, no poden mobilizar-se més que quatre o cinc mil. Els demés, o no són catòlics o, encara que ho siguin, són gent d'esperit liberal que veuen ab gust com un govern s'orienta en el sentit de emancipar la vida civil dels poders eclesiàstics.

Aquesta es l'ensenyansa directa de l'Aploc del Tibidabo. Y hem d'agrair an els clericals que'ns hagin ofert una tant magnífica lliçó de coses.

J. PONS Y PAGES

LA "BOUTADE" DEL KAISER

El discurs reaccionari de Guillem II

L'emperador d'Alemanya acaba de pronunciar un discurs destinat a promoure grans comentaris en tota Europa.

Feia temps que callava'l kaiser germànic; però un esperit com el seu no pot passar molt de temps sense esser el tema de les discussions polítiques. La vida repleta, el compliment quiet de la missió que un rei té en aquests temps, ho s'han fet per Guillem de Hohenzollern. No ha pogut aguantar-se més y ha parlat, en una forma que les seves paraules seran discutides llargament y ab passió.

En el castell de Konigsberg, la ciutat sagrada dels sobirans alemanys com Reims ho fou dels reis de França, després de les aclamacions de la multitud y en la taula d'un banquet, Guillem II no ha pogut resistir. En aquest medi tan propici a l'exaltació que li proporcionava l'estada a la vella Konigsberg, l'emperador ha sentit revivir la seva ànima teutònica enyorada roniament dels vells temps.

L'orador imperial comensà en el discurs de que parlem, evocant la figura de la reina Lluïsa, la mare de Guillem I, y una de les siluetes més pures de la dinastia prussiana. Després del desastre de Iena, la reina patriota encoratjà ab la paraula y l'exemple al poble de Prússia a lluitar pera reconquerir la llibertat perduda.

Després d'aquesta imatge, el kaiser feu desllisar la del seu avi, Guillem I.

«Es aquí que'l meu avi—digué—per son propi dret, posà la corona reial damunt del seu cap, proclamant ben alt y ben clar que la reia per la gràcia de Déu solament, y no pas per la voluntat del Parlament, de les assemblees del poble o del vot de la nació.»

«Ell proclamà que's considerava com un instrument elegit pel cel y que era com a tal y en aquesta qualitat que compliria sos devers de rei y de sobirà.»

Entrenat per aquestes dues imatges familiars, Guillem II pronuncià després paraules que potser avui deplora o que al menys deplora'l seu canceller.

«La gran figura de la reina Lluïsa ens ensenya—afegeí—que, com ara, sos fills estaven plens d'un sol pensament: el de reparar l'honor nacional y defensar la pàtria. Nosaltres, els homes, devem abans que tot cultivar les virtuts guerreres, y com, en el moment de la revolució jueva, y vells donaven fins al seu últim interès y les dones fins els seus cabells, he ja mateixa manera nosaltres devem estar disposats a mantenir el nostre exercit sense deficiències, pensant en els immensos progressos de les potències veïnes nostres, car es sobre nostre armament que dependrà la pau.»

«Les mares de famílies deuen fer comprendre a llurs fills, que no's tracta avui de fer la vida guiat per l'interès individual, sinó solament y únicament tenint en compte'l bé de la pàtria, pel qual se han d'emplenar totes les forces y els talents.»

«Considerantme com l'instrument del senyor, sense cap consideració per les idees y les opinions del dia, jo segueixo'l meu camí, dedicat completament al bé y a l'evolució pacífica de la nostra pàtria. Per això tinc necessitat del concurs de tots y pera assegurar-me es per lo que us he convidat aquí.»

Aquest parlament ha causat enorme sensació a Europa y especialment a Alemanya. Unanimitat se convé en donar com a motiu del reaccionarisme que respira, l'avenç cada dia més gran del socialisme alemany, que es un gran perill pera'l cesarisme militarista de Guillem II.

«Els perillós de dreta, ababen al sobirà per aquestes declaracions. En cambi els liberals de tots colors el censuren ab duresa. El que fa menys, com el «Lokal Anzeiger», treu importància al discurs, afirmant que no té ni molt menys el caràcter de programa polític, sinó un desfogament personal al qual convidaven particularment les circumstàncies del lloc ont s'efectuava'l banquet.»

L'orgue radical, la Gaceta del Voss recorda que'l kaiser no ha modificat ses idees sobre la monarquia, exposades a la mateixa Konigsberg en 1890. «Nosaltres els Hohenzollern,—dèia en aquesta data—tenim nostra corona del cel y es de cara al cel que tenim de complir els devers que'ns incumben.»

Els altres diaris alemanys y estrangers de sentit liberal reconeixen el discurs del kaiser com una cosa fora de temps, com una veu que s'inspira en l'Edat Mitja.

L'alemanya liberal y socialista no farà gran cas de les anacròniques teories de l'emperador. Farà'l seu camí victoriosa, rectificant ab el seu procedir les paraules de Guillem, que no tenen en aquest comens del segle XX cap sentit ni cap realitat.

Elogi-Oració a l'Escolapi d'Ampuries

Té he descobert avui al mitg d'un ample passadís, sobre un innoble pedestal de fusta mal pintada. No sabia ont l'havien col·locat, entre les reproduccions d'escultures, amfiores escabotades, ingenues teles quatrecentistes y rovelles històrics que formen el nostre Museu. Demanar ont l'havien dut a qualsevol guàrdia de gorra galonada m'hauria semblat una profanació. Volia trobar-me per mi mateix y he seguit sales y més sales. Y al veure, de sobte, destacant sobre'l fons vermell d'una cortina, he sentit una enveja molt íntima pel mortal que va trobar-se sota terra. Té he contemplat, y he remerciat als Déus per trobar-me sol en ta presència. La meua contemplació no ha sigut perturbada per cap pare que al mostrant a les criatures té fes passar per Sant Pere, ni els meus nívris han sofert al veure menyspreuat d'una gentl noia d'ulls negres o blaus, perquè no tens el nas sencer, ni ets tan polit com aquell guix del pati central representant una dona jove que ofereix a un pobre vell prisioner la llet de sos pits.

II

Girava al teu entorn, ab l'avidesa de adinar en ta forma la pura armonia de l'ànima grega que de cada resó no feia naixer una altra armonia, de l'ànima sembradora de l'ideal de bellesa, arribada a terra nostra abans que Roma ab son ideal absolut de domini. Els Déus moren al caure's seus temples. Però renaixen quan la llur imatge es reerobada, perquè llavors se comprèn el culte que els hi fou donat pels homes. Sense'l restes de l'estatuària grega, la mitologia seria lletra morta, y la «Iliada», un llibre sense imatges, un llibre oec com el divi poeta. La troballa de la teva estatuà, oh Escolapi, aclareix les paraules d'Estrabó y se tornen de relleu les petjades que els mercaders de Fòcida deixaren en terra nostra el dia gloriós de la fundació d'Ampuries. L'estatuà que hi figures no fou d'avori o or com la que treballà Trasmagedes de Paros pera'l teu gran temple d'Epidauros; però les línies són tan pures que les mans de l'artista que't cisel·laren eren plenes d'amor, y la seva obra de tan bella, fou divina.

III

La teva gorgor es de sigles, però el somriure — gairebé imperceptible — de tos llavis, te dona l'aire d'un jove iet vint anys, aquesta edat que sembla es-

ser la de la rassa grega en tot moment de la vida. He dit que Renà, y ara, al contemplarte, ho veig més clar que mai. Quan obren els finestrals d'aquestes sales, el vent deu emportar-te lentament, com una carícia, ab la salabror del mar que solcaren les naus lleugeres dels que creien en tu y t'ofrenaven poques, mel y vi. No es gaire lluny, el mar, de aquestes sales. Es potser per això que's desclouen tos llavis, sensals de tant humans, y serens alhora, de tan divins.

El teu pit es ample, tranquil com les aigües del golf vora d'Ampuries, ritmic com un vol de colomes blanques, profon com una oració de Eleusis que ha perdut sa eficàcia al caure en llavis profans. El teu pit, que no s'esforça mai a l'indimar sobre el líbre, sinó que a l'aixecar tu el cap—pera air millor la inspiració dels déus—s'obria encara més, ab un alenar més lliure y reposat, me dona una sensació de força y conscientia, y no pas de força morta d'idol gegantí. L'aire, les pluges, y el sol l'havien enfortit. Y per això el mostres encara en la nuesa que fa humana la teva divinitat.

IV

Hi ha en el teu rostre mutilat una expressió ineffable. Esperits de feble penetració declaren no trobar-la en l'esculptura grega. Y n'hi ha una, d'expressió invisible pera'l qui no sentí en la seva ànima el buf d'Homèr y la melodia de Teocrit; l'expressió dels ulls que esguarden en repòs, immòbils com ho són els ulls dels déus, y que no se sab si miren cap endintre o si guaiten cap enfora, ulls intensament ambigus que veuen en la natura una imatge de l'ànima y en l'ànima un reflex de la natura.

El teu rostre me diu que tu cregues en la bondat de la natura perquè de sos elements — aire, foc, terra y aigua — nasqueren els déus. De Júpiter, l'omnipotent de l'aire nasqué Apol·lo, la llum, qui s'engendrà en el ventre de la nina Cornaris, la flama. Així, tu, fill de la llum y de la flama, pogueres penetrar les ombres de la Mort, y totjornar la vida als que l'havien perduda, fins que'l foc hi Júpiter caigué sobre tu. Y perquè eres fill de la llum, els homes que guarien de sos mals t'ofrerien en sacrifici un gall, l'au que canta l'eixida del Sol.

V

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

VI

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

VII

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

VIII

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

IX

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

X

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

XI

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

XII

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

XIII

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

XIV

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el rostre ni en els plecs de la túnica, sinó que frueix de la visió de tot el cos alhora. Però no es un cap agudament expressiu ont al·lueix y se concentra la vida, sinó una corpòra que mostra en sos membres una plenitud reposada, tranquil·la; una plenitud de savia que floreix per tot el cos armònicament, en el somriure dels llavis com en la corva del taló, en l'aire pur de les colles com en la lleugera ombra del ventre sota la plega de la túnica.

Així, de la teva estatuà, no pot dir-se com d'altres estatuas: sembla que parles, sinó sembla que viu. Y es perquè en tu encara eren en armonia el cos y l'esperit; armonia perduda després de mort Julià, el primer y únic romàntic del paganisme; armonia retrobada per Leonardo, pera dormirse altre cop en els sègls fins que arribarà el geni que sabrà rellevar-te pera gloria d'ell y alegria de tots, pera desvanixer les ombres, pera fer altra vegada lluminosa la vida.

ALEXANDRE PLANA

XV

La teva estatuà, que ara contemplo, es una imatge d'una armonia perduda per culpa nostra. L'esguard no's fixa preferentment en el ro

multitud de la votació, la que es present d'un contingent quasi absolut al seu favor.

La minoria nacionalista republicana té una força potentíssima en els escons del Congrés espanyol; versat en les qüestions parlamentàries, ab l'autoritat que li dona la seva actitud i eloquència, juntament amb el seu talent i la seva força de voluntat, la seva paraula ha d'ésser escoltada amb religiosa atenció per nosaltres, els seus discursos, com a lliçons magistrals de doctrinisme nacionalista; per tot Catalunya, com a verb dels futurs ideòlegs, i pels seus enemics, enemics enemics de Catalunya, com un oracle de la pròpia dissolució i de la pròpia impotència.

De El Ampurdanès, de Figueras:

«El dia 4 del pròxim setembre se celebraran noves eleccions en el districte del Vendrell, habent-se proclamado un acta de resonancia la candidatura del republican nacionalista nuestro amigo don Jaime Carner.

No son los vendrellenses solamente los que están interesados en que salga triunfante el señor Carner, sino toda Cataluña, que aguarda serenamente vencer para siempre el caciquismo monárquico, y muy especialmente el del plutócrata señor Alegret.

Anguramos y deseamos ruidosa victoria al amigo señor Carner»

La moralitat alemanya

No dues grans esperances, sinó dos homes d'una gran intel·ligència, d'un esperit d'observació subtil i d'una extensa i moderna cultura, acaben d'escriure quelcom sobre Alemanya. Tots els coneixeu. L'un se diu Eugeni d'Ors (Xenius) i Manuel de Montoliu. L'altre Tots dos escriuen ab una elegàcia d'estil i casística de llenguatge que hi enveja. Però l'un s'equivoca bastantament i l'altre ha fet feina incompleta.

En «Xenius» a la «Veu» ens conta una pila de coses boniques de Baviera, totes filles d'observacions a flor de pell i sense preparació experimental. Estic segur que en «Xenius» o s'hi ha viscut mai en aquestes terres o s'hi ha estat poc temps. Parlant de les cereseries diu que les dónes que us serveixen són amables i que fàcilment podreu agafar-les a mà i portar fins el braç i tot; però més, no, quina ingenuïtat! Això me recorda lo que escrigué el savi mossèn Alcover a propòsit de la moral alemanya, dient que allí les noies viatgen soltes, però ja! del que se atreixen a mirar-se de certa manera! Cert és que en cap ciutat d'Alemanya passa lo que a Buda-Pest, per exemple, on hi han fondes que al penderia hostatges us pregunten si voleu el quarto ab o sense. Mes si això no succeeix, es sensiblement perquè la llei ho té prohibit, i en aquí la llei s'aplica sempre, o quasi en tota la seva rigurositat. Y sort ne té la suposada moralitat alemanya.

Estant a Hamburg, tènica ocasió de rebre les estadístiques oficials d'aquella pseudo-Republika i portaven un promitge de 60 a 70 naixements naturals per setmana. En la «Gaceta de Frankfurt» n'he llegida una altra, d'estadística, en la que's diu que dels naixements que hi han a Berlín el 20 per 100 són naturals i a Múnic aquest per cent s'eleva fins al 25-30. Crec que aquests dades són prou eloquents i no hi ha necessitat d'insistir-hi. Per encarregar de l'Ajuntament de Barcelona, tinc de fer un viatge per tota l'Alemanya i me proposo aprofitar-lo per fer una estadística sobre's naixements naturals i els suïcidis en les grans metròpolis d'aquest Imperi. Quan us la dongui a conèixer, us esgarriaran.

Ja des de ara me permeto dir-li, an en «Xenius», que l'immoralitat d'aquest país es esferidora; i en quant a lo de massa formal, que té raó si pren el mot formal en el sentit etimològic de «formar», aspecte exterior, estructura visible i palpable—però si vol dir, com ho sembla, que són molt seriosos, jo hi brindaré algunes meves observacions i exemples, no per demostrar lo contrari, sinó per posar en evidència lo singular d'aquesta serietat, que es una serietat verament i exclusivament formal. Si en «Xenius» al començar a escriure aquestes «Glosari» ha gués dit que no tenien més transcendència que la de donar continuïtat a la serie de pulcres i grans treballs que ofereix als seus lectors, res hi hauria que objectar. Però aquesta advertència no ha sigut feta i es molt exposit voler fer creure que s'escriu ab conciencia i ab coneixement de les coses que's glosen, sobre tot al tractar-se de països estranys. Al llegir an en «Xenius» aquests darrers dies, he pensat, sense volerho, en el «Criterio» del Balmes, quan hi tracta de les descripcions de viatge.

D'altra banda, don Manuel de Montoliu ha dit que l'obediència en aquests països prové de l'educació. No hi ha el més petit dubte; però també prové de la por. Y fora aquesta obediència que en aquí s'observa per tot arreu, si les lleis no fossin de ferro, si la gent fos colerant i sobre tot si aquesta's preocupés més de la raó que de la conveniència pròpia? Si aquesta obediència depengués solament de l'educació, podria explicar-me el per què d'aquell «Verbotten» (prohibit) ab totes les seves variants de «Politzich verbotten» (Streng verbotten), etc., etc., que se troba per tot arreu?

Es la por, senyor de Montoliu, lo que's fa obeir ab molta freqüència. Els joves nets que van a l'Institut «Gymnasium» reben prohibit fumar cigarrets fins que són de l'últim o penúltim curs. Deixen de fumar per això? Al carrer sí, perquè si els veu el mestre, saben que's castigarà i que's donarà potser un disgust als exàmens, per mor d'aquesta desobediència. Què més? Si fins als urfadors públics hi ha un rètol que diu abans de sortir poseu-vos la roba en ordre!

Quan el rebombori que s'armà per lo de la famosa carta al ministre de la Marina Britànica, tothom s'atreï a mormurar advocatament de la lleugeresa don Guillem II. Aquell esclat d'indignació popular el deuria trobar magnífic don Manuel de Montoliu. A mi me feu fúria. Aquesta espontaneïtat té molta semblança ab la d'aquelles colles de gossos peters, que quasi tots aleshores se posen a lladrar. Tothom gosà a dir quelcom contra l'acte de l'emperador, fins els més porucs, perquè en la complicitat dels altres hi trobaven la seva individual immunitat.

Crec que poques ocupacions porten tan aparellades la sumissió i l'obediència com les dels mossos de ceba i hotels. Si la obediència llur es tan natural, per quin

motiu, doncs, se troba en tots els hotels l'anomenat «libre de queixos»? Fàcil es ferne la prova. Aneu a un hotel; escrigueu-vos un parell de dies i aneu sense donar propines o baixes. Si hi torneu i demaneu una tovallola us respondrà'l mossos, o la camberra, ab un cab molt de gust afable... i us farà esperar mitja hora; Aneu a un cafè que's respecti, feu-hi dos o tres rals de gastó, i doneu cinc cèntims de propina. Ben sovint us serà refusada. No, si els hi doneu a la mà (es un desprec), però sí, si els hi deixeu sobre la taula (us en descurit).

Fins ara hi heu estudiat a Alemanya, o me permetria aconsellar-vos que hi evisqueu algun temps. El «deu» que porteu davant del nom us obrirà moltes portes. No desdenyeu de parlar ab els mossos de cafè ni ab els conductors de tramvia. Aneu a l'Òpera, a les carreres, al «bars elegant» i al repugnant «Schierkwirtschaft» i aleshores, al cap de temps, de fora temps, coneixereu als alemanys, i els comprendreu menys que ara. Jo us asseguro, sobre tot, que us els estimareu menys. Si sou home dels qui poden suportar còncells, demaneu indicacions i detalls a don Honorio Mauria, a un fill del general Blanco i fins potser, si us són de més garantia, an en Ortega i Gasset, an en Jules Huret i an en Maximilià Harden.

No us mireu l'Alemanya desde Halle solament; aneu a Berlín, a Hamburg, a Colonia, a qualsevol ciutat d'aquesta terra i veureu confirmat lo que a mi se m'ha dit en tota gran ciutat alemanya: al preguntar quina es, ont relativament hi regna major immoralitat, per tot arreu me han respost, en aquesta, Y un poble immoral, no pot ésser obediènt en aquest sentit amable que de les vostres ratlles se'n pot despendre. Si no's rebelen es pera evitarse's inconvenients subsegüents i perquè els oficials i els que han passat el batxillerat teneu dret (y obligació) a tenir una idea de l'honor. Com ells diu, «Das hat Keinen Zweck» (no en treiem res). Teneu por, senyor de Montoliu; por i massa carn pera preocupar-se de la raó de les coses. La conveniència pròpia y... la conveniència col·lectiva. Aquesta, però, han assolit una educació que's ha fet veure com la conveniència col·lectiva es bona per tots i cada un.

AMADEU MAURELL

Dresden, 20-VIII-010.

Teatres y Concerts

No regatejarem mai el nostre aplaudiment, quan se tracti de procurar portar cosa bona als nostres teatres. Y avui no podem per menys que parlar de la «Tosca», que's donarà diumenge al vespre, al «Prado Català».

Llàstima que l'obra fos la «Tosca», aquesta flor sense perfum de Puccini, doncs l'interpretació que tingué, superà al valor de la mateixa, artísticament parlant. La senyora Tofé, exquísita de dicció i intenció, ens feu conèixer una protagonista, en certs moments desconeguda per nosaltres; la seva veu naturalíssima, la seva manera de subratllar les frases, hi valgué els entusiasmes aplaudiments de la nombrosíssima concurrencia que omplí el teatre. Especialment en el segon acte, estigué meravellosament bé. La fama artística de la senyora Tofé, havia arribat fins a nosaltres, però en veritat no creiem que arribés a un tan alt grau de perfecció, digne de poguer lluir-se en teatres de més valua i més nom que'l «Prado Català».

El senyor Mullers, encertat, tregué tot el parit possible del seu rol, captant-se les simpaties de l'auditori.

El senyor Ghery, ens resultà un «Scarpia» massa bon home; no, senyor Ghery, no, «Scarpia» era un tipu repulsiu, no simpàtic com vostè'l representa. Procuri seguir els vicis dels que li indiquem que hi guanyarà, en quant a presentació també estigué encertat.

El senyor de Sant, en el seu petit paper, ens feu conèixer una veu molt ben timbrada. Llàstima que la insignificància del mateix, no'ns permetés millor apreciar-la. Es per això que ens plauria sentir-lo en una obra, ont les seves facultats poguessin lluir, a ple.

Els demés, ajustats, el conjunt més que regular.

No'n sabí pas greu fer constar, que no esperavem una «Tosca» com la que tinguérem ocasió de veure i menys encara tenint en compels mòdics preus que regixen en el «Prado Català».

De la orquestra, que'n diem? Senyor Massi, senyor Massi, procuri vigilar el metall que crida massa i no solen aquesta obra no, sinó en totes, especialment en «Carmen». Oh! Quin metall!

A. P. S.

Informació política

L'Aplec dels catòlics

Heus aquí l'importància que tingué l'apect del Tibidabo, segons la premsa: «El Tibidabo, diu: «Les dades se celebrà missa de campanya i sermón en un altar improvisat al pie del temple en construcció. Després de estas ceremonias, que presenciaren unes dos mil personas.

A las cuatro y cuarto dió comienzo el mitin en el mismo sitio en que se había celebrado la misa y el sermón, asistiendo alguna más gente que por la mañana.

El compte d'El Liberal, es el següent: «La misa feu oïda per 2,000 i 2,500 personas a lo sumo, en su mayoría señoras.

Los oradores llegaron en automóviles después de las cuatro, y el público, más numeroso que por la mañana.

El Noticiero, dona les següents xifres: «A las tres y unos, por el atajo, y por el camino del funicular, fueron llegando de las diez a la medianoche superior de la montaña en la que, a las once y media, había unas dos mil personas.

Sin pecar de exagerados se puede asegurar que a las cuatro, hora en que el mitin debía comenzar, no bajaban de 5,000 las personas que había en el Tibidabo.

«Las Noticias» no treu cap compte, però diu lo següent: «Durante el aplec» nunca se vió la plaza llena por completo de gente, así es

que difícilmente puede apreciarse el número de los concurrentes.

Los mismos organizadores del acto no ocultaban, que, obedeciese a las causas que fueren, el aplec no respondió a lo que había de esperarse de las altas y prestigiosas personalidades que en el tomaron parte y publicidad dada a los preparativos.

«El Correo Catalán», no dona cap xifra en la ressenya de l'acte; però diu en el títol de capçalera: «Más de 10,000 católicos en el Tibidabo».

«La Veu de Catalunya» es la que fixa les xifres més grosses, com se pot veure pel següent retall: «Durant l'aplec, els franques i el funicular no havien parat d'abocar gent y més tant al Tibidabo, fins a fer un núdi d'unes 11,000 personas, que era'l doble de les que hi havia al matí, que provinent arribarien a unes 5,500».

Ni el «Brusi» ni «La Vanguardia» avaluen els concurrents a l'Aplec.

Contrariament a lo que ha assegurat un confrare de la premsa local, en Lluís de Zulueta no té de renunciar l'acta que li confia Barcelona en les eleccions del maig passat. La manera com s'ha fet el nomenament, que ja explicavem ahir y que equival a un concurs, li lleva tot caracter de mercè, únic cas en que la renúncia es obligatoria.

Notes de l'Exposició de Valencia

Els pobles propers de Valencia estan cremant en festes. Tots rivalen en luxe y esplendidesa pera fer contents als forasters, y ja es sabut com ho fan els valencians quan se proposen fer festa.

La tradició es la tradició i ningú treu del cap an aquests pobles dels voltants que una bona traca, la crema d'uns quants milers de morters, les funcions d'algunes, etc., han de constituir el programa obligat de tota festa major.

Això es un altre al·licient pels forasters que passen a Valencia alguns dies. Per això mateix el Casino ha estat un xic desanimat. Però passades aquestes festes, ja torna el circel anímic a adquirir animació, a ferse plenes ont les converses prenen tons d'alegria y de vida.

Aquesta segona etapa casinera l'esperem perquè ara no més comença, l'entremetent ab varietats de teatre, circ, de quals artistes no hem de parlar perquè no'ns cregui que's fem el reclam, y ab notes artístiques com el concert ab que's despedí de Valencia el jove violonista Josep Porta, aragonès d'Osca, que va darrera la gloria y la fortuna, portant un excel·lent col·laborador en el pianista navarro Emilia Gurguip. En aquests concerts s'hi presenten notabilitats, com el baríton Vicens Gual, que pel novembre cantarà al Reial y Roseta Rodríguez Gómez, fíple de gran avenir.

Per a lo dia 7 s'anuncia l'arribada de una divisió de l'esquadra anglesa y pel 8 l'arribada dels chors den Clavé. De manera que s'acosten dies de regosit y alegria popular, que canviaran l'aspecte de Valencia en una petita cosmòpolis.

La Biblioteca de Llibres Moderns

La reunió d'ant a l'A. E. P.

A la reunió d'ant a l'A. E. P. Enciclopèdic Popular, tinguéu pera pendre acord les societats de cultura de Barcelona, sobre la conveniència de la prompta realització del projecte de creació en nostra ciutat d'una Biblioteca de Llibres Moderns, que omplia l'ampla sala d'actes de la benemèrita Societat del carrer del Carme.

Entre's reunits hi figuraven 33 representants de societats culturals, desde's de l'Ateneu Barcelonès y el Foment del Treball Nacional, passant per l'Institut d'Estudis Catalans y el de les Arts del Llibre, fins als d'aquests mall prou alabats Ateneus Obrers que escampaven entre les classes proletàries per arreu de la ciutat el perfum de la cultura.

D'aquella gent afanyosa de saber sols n'exieixen paraules d'aplaudiment per nostre amic el diputat per Barcelona don Lluís de Zulueta, qui ab ses gestions ha aconseguit que'l ministre d'Instrucció Pública extengués a Barcelona l'idea de creació d'una Biblioteca de Llibres Moderns, així com també en d'altres desitjos de que aquell projecte tingué una prompta y eficaç realització.

Eren les deu de la vetlla quan el president de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, senyor Martínez Gras, obrí l'acte y donà presència en nom de la Societat per ell presidida a totes les entitats que, responnent a la crida de l'Ateneu, havien enviat representació a la sessió que's celebrava. També significà en nom de tots els reunits, la significació que sentien tots els barcelonins amants de cultura, per les gestions que havia practicat don Lluís de Zulueta, a qui saludà ab efusió, donant-li mil mercès.

Digué també'l president de l'Ateneu Enciclopèdic, que aquesta Societat vol contribuir ab totes ses forces al millor estat de l'Instrucció que va a creure.

Seguidament, ab aquella docta y persuasiva paraula que es el mirvi de la seva oratoria, pronuncià un breu, breuíssim parlament el diputat per Barcelona don Lluís de Zulueta. Els seus mots queien damunt dels oients com a paraules d'un apòstol que escampa entre'l poble congregat totes les animes d'una virtut y les aromes d'una fe.

Parlà en Zulueta, reposadament, de lo en que han consistit les seves gestions y de la bona acollida que havia tingut per son pensament el senyor ministre de Instrucció Pública. Y ab una oportunitat palpable explicà després lo que t'és ser aquesta Biblioteca de Llibres Moderns, en la que no s'hi negarà l'entrada a les obres fruites de civilització y cultures passades, sinó que, oberta a tots els temps, a totes les idees, hostiatjarà obres d'autors antics, citades de manera que estiguin a l'alcans del gros públic llegidor.

Després de les paraules belles den Zulueta parlà novament el senyor Martínez Gras, proposant enviar un telegrama de felicitació al senyor ministre d'Instrucció Pública y nomenant una comissió pera que vagi a salutar-lo quan aquell conseller del rei visiti Barcelona.

Adherint-se a les manifestacions fetes y oferint l'apoi incondicional de les societats que representaven, parlaren els senyors Serra y Pagés, de l'Ateneu Barcelonès; J. Aguilera, del Foment del Treball Nacional; Rucabado, dels Estudis Econòmics; Ignasi Peris, de l'Ateneu Obrer de Barcelona; Marian Boria, de l'Ateneu Obrer de Gràcia.

Lligant tots els pensaments exposats, se nomenà finalment una comissió que estarà composta per representants de les societats següents: Ateneu Enciclopèdic Popular, Ateneu Barcelonès, Ateneu Obrer, Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de

l'Industria, Associació de la Premsa, Institut Català de les Arts del Llibre, Ateneu Obrer de Sant Andreu, y donya Carme Karr de Lasarte, en representació de les dames y la qual comissió tindrà per objecte realitzar totes aquelles previes gestions que siguin necessaries a la creació de la Biblioteca de Llibres Moderns. Eren tres quarts de dotze quan donaven per acabada sa tasca els reunits.

EL POBLE CATALA, que estava representat en la reunió, renovà el seu encantament a les Societats culturals barcelonines pera que prosseguixin en el camí que's ha senyalat el docte diputat don Lluís de Zulueta.

Informació de Catalunya

LA CARRISA

Diumenge passat se celebrà a La Garriga l'anual cursa de down-cars, que hi regí molt concorregut. A més d'ells que hi havia a la població, hi prengueren part alguns cotxes molt ben equipats, de Barcelona. El darrer tros de carretera que corrien ho feren ab velocitat veritablement verginosa, no havente de lamentar, sortosament, cap desgracia personal. Solament a l'atravesar un gos la carretera motivà que un corredor dongués un fals viatge, calguent retrospectament ell y son company a la cuneta, sense que's fessin mal.

Guanyà la Copa de plata l'equip Servole y Gromom y el segon premi l'equip Fonseca y Nadal.

GRANOLLERS

Organizada per les Societats y patrocinada per l'Ajuntament, tindrà lloc en aquesta ciutat, durant els dies 1, 2, 3, següent programa: Dia 1. — Repic de campanes y completes a l'eglesia.

Dia 2. — Distribució de bonos als pobres, ofici, sardanes, concerts, inauguració de la Casa de l'Infancia y funcions teatrals.

Dia 3. — Ofici, ball extraordinari, danses, sardanes, inauguració de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Ahorros, concerts, balls y dispar d'un castell de focs artificials.

Dia 4. — Gran simulacre per la brigada sanitaria de la Creu Roja, sardanes, ball y concert.

Dia 5. — Balls, concerts y serenades.

Lo de la Banda Municipal

Diu el Governador

El governador civil, en la seva conversa d'ahir al mitgdia ab els periodistes, ens digué lo següent:

Ha arribat a les meves noticies que uns quants joves que no sé qui són, fan córrer que jo he escrit al president del Consell pera que ell sollicités la recomanació d'una alta dama en favor de la concessió de la direcció de la Banda Municipal, en favor d'aquest senyor San José, al qui jo conec ni sé qui es.

Jo els prego que fassin públic que jo declaro que no he intervingut en res, ni pera res en aquestes qüestions, y menys en Canalejas, que altra feina té, y molt menys la dama de qui's parla.

Els que això diuen, ademés, demostren que no tenen ni noció de com s'han de fer aquesta mena de recomanacions, ja que les costumes de palau no permetrien una xabacana irreflexiva d'aquest genre.

Castelló, doncs, que he estat lluny de tot això, y que no sé qui es ni conec, ni he vist mai al senyor San José, y per lo tant, no hi tinc cap interès.

Protestes

DE CASTELLÓ D'AMPÚRIES

Sr. Director d'EL POBLE CATALA. Distingit senyor: Fondament indignats pel procedi d'una majoria despectiva desautorisant el fallo emés per tres tan reconegudes celebritats dintre l'art musical com els mestres Nicolau, Millet y Damiel a favor del mestre Lamotte de Grignon, no podem menys, nosaltres, adonar-nos desde aquesta apartada y remota, de l'art y de nos cultivadors, que protestar d'aquest comportament que inicia la supremacia del favoritisme sobre el talent, el menyspreu de l'art y es una deshonra pera la Banda Municipal de Barcelona y pera la ciutat.

Donatvos mercès anticipades us desitgem molts anys de vida pel bé de Catalunya.

Castelló d'Ampúries, 22-8-1910.

Isidre Soler, Joaquim Monner, Ramon Gibernau, J. F. Picas, Geroni Sala, Pere Planas, Pere M. Suñer, Sebastià Planas, Rosend Puig, Paul Vilari, Josep Serra, Lluís Hugo, J. Blanch Reynalt, Narcís Gelabert Gou, J. Gelabert Planas, Josep Riera Bolanilla, Enric Batlle, Josep Navas, Joan Planas, Ciprià Prats, Rosend Castelló, J. Pagés, Baldomer Pastells, Pere Fortell, Baldomer Teixidor, Enric Riera Salvi Callis, Eduard Bulló.

Societat Choral «Levor Castellonina», Orquestra «Rossinyols», Orquestra de Castelló d'Ampúries, Centre Nacionalista.

De l'incident de Vallvidrera

Ahir al matí se reuní la Comissió provincial de la Diputació. Tractà entre altres coses, de l'incident de Vallvidrera, que tingué a Vallvidrera, del qual els nostres llegidors no tenen coneixement per haverne parlat ahir. Els diputats reunits cregueren que no deu quedar impune la conducta del cabo de mossos, que tan massa sembla conèixer la seva missió.

Els senyors Nogués, Puiggró y Codern han signat una comunicació al comandant de mossos de l'esquadra, pera que s'obri una informació a fi de saber ab tots els detalls, lo ocorregut a Vallvidrera y exigir les responsabilitats que siguin del cas.

Botlletí del Treball

ACCIDENTS DEL TREBALL

Tota la premsa de Terrassa se queixa del gran nombre d'accidents del treball que ocorren en dita ciutat, exhortant a les autoritats a que obliguin als patrons a prendre més precaucions a fi d'evitarlos.

Realment té raó la premsa terrassenca, essent ben deplorable l'estadística dels accidents. Durant el mes de mars d'enguany foren auxiliats en el Centre Mèdic de Terrassa, 80 llesionats; a l'abril, 61; el mes de maig, 84; el juny, 92; y en el juliol, 94. El total de llesionats, en cinc mesos, fou de 391.

DE SABADELL

La Federació Obrera terrassenca ens escriu lo següent:

«Per tractar de la vaga de reixadors

pendent en aquesta localitat, se celebrà divendres passat un gran miting, en el qual tots els oradors, en mitg del major entusiasme del públic, advocaren per la continuació de la vaga, com així s'acordà per unanimitat.

Els patrons, per acord del seu Institut, han obligat al para forns a la meitat dels seus obrers, per tots d'una setmana de treball, y una de festa. Aquest procediment l'han adoptat a fi de que tinguin la suscripció que's fa setmanalment a favor dels vaguistes y para veure si per la miseria sotmeten a la classe proletària.

Una vegada més han demostrat de lo que son capassos els patrons pera guanyar la vaga.

Però els obrers estem disposats a donar un accés desconfenats patrons alguna lliçó, que d'ells apendrela, els seria molt convenient, y estem seguríssims que seria d'un profit enlairat pera abdues parts.

A fi d'allunyar als vaguistes y als que fan para forns, dels establiments que enterboleixen l'intel·ligència, se faran classes, desde'l primer de setembre, en el mateix local de la Federació Obrera, de les assignatures següents:

Primer, Gramàtica castellana y catalana. Segon, Aritmètica. Tercer, Càlcul mercantil. Quart, Ortografia. Quint, Teneduria de llibres. Sisè, Francès, primer curs. Setè, Esperanto. Vuitè, Tecnologia textil. Novè, Taquigrafia. Desè, Conferències sociològiques i polítiques.

Y ara, sols ens resta dir que fassin lo que vulguin, els obrers no deixarem de ocupar els llocs que's pertanyen y vivim a tots els obrers a fer una associació ferma y constant.

DE LES VAGUES

Aquest vespre, els metal·lúrgics celebraran un miting a la Fraternitat Republicana del Camp den Grassot, pera tractar de l'estat de la vaga de la casa Rablons.

Avui se repartiran els vaguistes, la quantitat recaudada a favor d'ells, la setmana passada.

La vaga de la fabrica del senyor Comandant resta sense solució. D'altra banda abandonen el treball les sudores, per manca del teixit que produeixen els vaguistes.

L'exposició de les causes del conflicte són ja donades a la Junta de Reformes Socials.

MITING SOCIETARI

Diumenge's celebrà en el teatre de la Marina, de la Barceloneta, organitzat per la Societat d'Obrers Descarregadors de fusta «La Muralla».

Va presidir l'acte'l company Nierola, que començà llegint un comunicat de la Societat de «Faguins de Comerç», en el qual se negaven a emetre acord sobre l'objecte del miting, per no haverse adreçat ab temps.

Després, en Nierola, explicà l'objecte del miting, que era tractar de la llicència del Montepius de Sant Pere Pescador y advocar pera la formació d'una Federació de les societats dels obrers del moll.

Després parlaren els companys Joaquim Blasco, president de la Societat «La Muralla»; Enric Sánchez, de la mateixa Societat; Enric Ferrer, president de la Societat de carreterers y Vidal, president de la Societat de carreterers y descarregadors de carbó mineral; J. Alemany, president de la Societat de carreterers y descarregadors de ferrocarils y carruages; Moragas, en representació dels obrers marítims, y Josep López, representant dels descarregadors de fusta del port.

Tots assentiren a les manifestacions del company Nierola.

Parlà també l'advocat senyor Saragau, que combaté també a Montepius, mostrant paràndia de la formació de societats obreres y patronals y no de taràrquer mixte, com aquell.

El president resumí l'acte recomanant a tots ingressar en les llurs respectives societats de resistència, menys en la de faguins.

L'acte, que estigué molt concorregut, va acabar al mitgdia.

TELEGRAMS Y TELEFONES

MADRID

LO QUE DIU LA PREMSA

LA "GACETA"

Publica les següents disposicions:

Decrets de Guerra i Marina, i de

Relació de les declaracions de drets

passius fetes pel seu Centre directiu

durant la segona quinzena de juliol darrer.

Anunciant-haver-se registrat dos

casos de còlera, seguits de defunció, a

Barceloneta, província de Jèsi, Països Baixos.

"EL PAÍS"

Després d'assegurar que el Govern

ha fet bé en consentir els aplcs, diu

que hi ha un desnivell espiritual a Catalunya,

entre Barcelona i la campinya, molt més

gran que entre Madrid i Las Urdes.

El seu cap, Barcelona, s'enlaira cast

deliri febril, a les gèrmens d'ideal i a les

més atrevides utopies. Ni l'intel·lectualitat

de París, ni de Londres, ni els centres

suïssos, francesos o anglesos d'emigrants

rusos, res és cap a l'intel·lectualitat de

Barcelona. Y a la montanya de Catalunya

s'hi cria millor el caril que fa fàrigola.

Aquesta desproporció evident acusa

perillós desnivell en la cultura.

Es dolors que la llum de Barcelona

no irradii ab major força pels camps;

es vergonyos per l'Estat espanyol aquest

apartament espiritual de Catalunya; en

la ciutat per carta de més i per carta de

menys a la campinya.

Potser la llengua catalana ha sigut ob

stacle per al desenvolup de l'educació i

de la ensenyansa donada oficialment en

castellà; tal volta el terreny montanyenc

sent més que la reacció, més que'l plet

dinàmic i més que la religió mateixa,

l'esperit regional, aquest mateix esperit

que porta en la metrópoli a somniar ab

el separatisme, que porta a pensar en la

República catalana federada ab les de

les Repúbliques d'Iberia. S'explica així,

per aquesta identitat que hi ha en el fons,

la facilitat ab que s'exten al naixer, per

urbs i montanyes, la Solidaritat catala

na, que s'evapora quan deixa d'esser un

alsament pacífic per la nacionalitat catala

na.

Però, quin engany el d'aquests pagoses

al posar les seves il·lusions en un príncep

extranger, Borbón i Austria a la vegada,

representant de les dinasties que acaba

ren ab les nacionalitats, ab els furs i ab

les llibertats dels municipis!

Després de la guerra de successió, a

principis del segle XIX, aquesta mateixa

consciència que no s'extingí ab energia

deixada, arribant a la patològica sublimi

ta de Girona, més que per defensar la

llibertat i la independència, per salvar

la unitat religiosa de la urpada de l'he

reòic Napoleó; i en tot aquest sigle de

guerras civils, quatre guerres civils, i en

l'any 10 d'aquest sigle XX ens crida el

agast, l'Alcalá! Aquí estem, sempre

ferms, els que varem defensar a l'arduc

Carles contra Felip V i de Borbón, els

que no varem aplanar a la revolució

francesa que portava l'exèrcit napoleònic,

els apostòles, els de Carles V, els de

comte de Montemolins, els de Cabrera,

els de Carles VII; som els mateixos; per

nosaltres no passa'l temps.

Y la veritat és que no passa.

"LA EPOCA"

Aquest diari afirma que no prospera

ren els projectes especials del senyor

Cobian, sense que s'introdueixin grans

modificacions.

El conservador s'oposarà a cap

supressió en els drets de la sal, que li

costaria set milions al Tresor i que's cre

ren per protegir l'industria de salassa.

El cadavre se portarà a Tarifa.

Y la veritat és que no passa.

Y la veritat és que no passa.

Y la veritat és que no passa.

Al senyor Merino el varen torçar els

patrons; no va corregir les intemperan

cies del senyor Salazar.

El patró se burlen del Govern.

Elogia la conducta dels vaguistes.

La vaga no es política.

El Govern devia dictar un decret con

cedint mitja hora fins que vingui la llei,

després de lo que ha passat, separant

de nostres esposos i de nostres fills

y acabant els recursos.

Se sotmeten al fallo de l'opinió.

EN BURELL

Avui ha tornat de la Granja el minis

tre d'Instrucció pública.

PROCEDENCIA D'ITALIA

Santander. — Procedent d'Italia y ab

patent bruta, ha arribat el vapor "Vi

llarab", i

IMPRESSIONS OFICIALS

El ministre de la Governació, parlant

avui de la vaga de Bilbao, ha dit que

existeix un dualisme entre la Federació

de Societats obreres y en Perezagua. Aque

lla és enemiga de la vaga general y a

quest que practica treballs de sapa per a

declararla.

En els mitjans d'anir se varen fer ges

tions per que avui anessin a Bilbao

els obrers de les montanyes y per pre

venir-se de lo que entre uns y altres

podrien avui ocórrer, si aquestes ges

tions resultessin conformes als desitjos

deis seus autors, s'havien col·locat en els

molts y altres punts estratègics, retens de

la guarda civil.

Ha acabat dient el ministre de la

Guerra y descarregadors del moll

estran en vaguistes.

Diuen que no tornaran al treball men

tres no's rediri la força pública.

DUALISME ENTRE'LS OBRERS

Bilbao. — La revocació de l'acord de la

Federació de Societats obreres és obje

te d'apassionats comentaris.

Entre'ls delegats de la Federació hi ha

gran maror contra en Perezagua, a qui

acusen de que per la seva ambició y la

seva torpesa no s'hagi solucionat el con

flicte miner satisfactoriament, ab la fòr

mula que va proposar el ministre de la

Governació.

En canvi, entre'ls vaguistes de la mon

tanya, regna gran efervescència contra'ls

obres de Bilbao, queixant-se de que'ls

hagin abandonat després d'haver-los ofert

apoi incondicional y haver promès en

Perezagua que anirien a la vaga general.

ELS ALTS FORNS

Bilbao. — La fàbrica dels Alts Forns

ha rebut dos barcos més carregats de

mineral.

De Almeria arribarà aquesta setmana

una important expedició de mineral, que

durant aquest treball.

EL CÒLERA A NÀPOLS

El ministre de la Governació ha man

ifestat aquesta tarda que ha rebut un

telegrama del consul d'Espanya a Nàpols,

donant-li compte d'haver-se registrat en

aquesta capital un nou cas de còlera y

confirmit que tots els casos sospitosos

deis darrers dies eren de dita malaltia.

EL PRESIDENT

El senyor Canalejas ha marxat a darr

era hora de la tarda a Otero.

Tornarà demà, ab la seva família.

INCIDENTS A BILBAO

Les darreres notícies de Bilbao diuen

que avui s'han registrat alguns incidents

entre'ls vaguistes y la guarda civil, per

voler els primers assaltar la fàbrica de

Taabas.

El Muaza-UNA ESCALVA

El Muaza entregat demà al senyor

Canalejas la nota del Soldat.

Ab el Muaza ha vingut una esclava de

18 anys, denominada Tania.

S'allotja a l'Hotel, en un departament

ricament amoblat.

Li han cridat molt l'atenció els auto

mòbils y tramvies.

Avui ha sigut entregat a caballerios

el regal del Soldat que per al rei ha por

tat el Muaza.

Se tracta d'un magnífic cavall de tres

anys y mitg, de mitjana alçada, ab pel

color pendra.

ELS CATOLICS DEL NORD

San Sebastián. — Les Juntes catòliques

de Biscaia, Navarra y Guipúzcoa, han di

rigut un manifest als bascos y navarros

redactat en termes de força.

Protesta de les mides de rigor adop

tades pel Govern y de les frases pronun

ciades pel senyor Canalejas contra els ca

tòlics.

Diu que no retrocediran mai en el ca

mi empès, sense que'ls importi esser

processats.

Inviten als catòlics a que acudeixin el

dia 2 de octubre a la manifestació que

se organisa.

LO DE LA COMBINACIÓ MILITAR

El general Weyler i el senyor Canale

jas han tingut una extensa conferència,

com ja havem dit.

Per més que a la sortida de la ma

teixa tots dos s'han mantingut reserva

tissims, se suposa que han tractat de lo

referent a la combinació militar.

S'assegura que en breu vindran a Ma

drid per a conferència ab el president del

Consell els generals Aldave y Marina.

NOTICIES OFICIALS

El informe oficial diuen que'ls carre

ters y descarregadors de Bilbao, ab el

pretex de que volien que's retirés la

força pública dels molls y d'altres punts

estratègics s'han declarat en vaga.

També exigeixen que siguin posats en

llibertat alguns obrers detinguts aquest

matí per haver mogut escudols en la

via pública.

Les autoritats tampoc han accedit an

aquesta petició.

LO DELS CONSUMS

El senyor Merino ha dit que confia en

que el primer de janer quedarà abolit l'im

post de consums.

Ab aquest fi la Comissió de l'Ajunt

ament que enten en aquest assumpte con

tinua estudiant la manera de substituir els

ingressos que aquell impost proporcionava.

Sembla que prevaldrà el criteri de

gravar els sous d'importancia y la propie

tat urbana, y a es precisa els loguers.

UN INTERVIU

AB EN PEREZ GALDÓS

El periodista portugués França Borges

ha entrevistat an en Pérez Galdós a San

tander.

Don Benet ha manifestat que considera

al senyor Canalejas ben orientat y que'ls

circumstancies li han fet donar un bon pas.

Però ara està quedant estacionat a causa

deis sentiments monàrquics.

Ha fet grans elogis del "leader" socia

lista, Pau Iglesias, de qui ha dit que es

polític sinceríssim.

Creu el senyor Pérez Galdós que és

possible el triomf de la República mitjan

sant la vaga general y l'ajuda de l'ex

èrcit.

circumstancies li han fet donar un bon pas.

Però ara està quedant estacionat a causa

deis sentiments monàrquics.

Ha fet grans elogis del "leader" socia

lista, Pau Iglesias, de qui ha dit que es

polític sinceríssim.

Creu el senyor Pérez Galdós que és

possible el triomf de la República mitjan

sant la vaga general y l'ajuda de l'ex

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI — Avui, dimars, tarda, a les sis, magnífic vermuth. Entrada, 25 cèntims; butaques de franc primer, «Las estrellas», segon.

La Fresa

couplets per la Montoro. — Nit, a dos quarts de deu. Entrada, 50 cèntims: primer, «Quien paga, descansa»; segon, «La viuda alegre»; tercer, «El baró Gitanos».

La Fresa

Dijous, gran matí de preus populars. — Dissabte: «El baró Gitanos».

TEATRE GRANVIA — Gran companyia còmica-lírica dirigida per EMILI DUVAL i JULIA VIVAS, de la que formen part les primeres tiples JULIA VELASCO i PILAR MARTI. Inauguració de la temporada, dissabte, 3 de setembre, ab l'escena a Barcelona.

El poeta de la vida

Vegintes llistes de companyia i condicions d'abonament.

TEATRE NOU — Gran companyia de vaudeville i opereta. — Dissabte, 3, inauguració de la temporada ab el vaudeville líric, «Un divorci famós». — Aquesta empresa estrenarà les obres de més èxit d'Europa.

TEATRE COMIC

Avui dimars, a dos quarts de deu: primer, «La Fresa»; segon, «Las bribonas»; tercer, la magnífica revista.

EL PAÍS DE LAS HADAS

Pròximament: «El poeta de la vida», exclusiva de aquesta empresa per al Paral·lel, i quals autors senyors Viçgoll i Calleja, han escrit una revista expressament per a la mateixa que aviat s'estrenarà.

Se despatxen també localitats a la Rambla del Mitg, número 6.

Gran Teatre Espanyol

Exits de la companyia lliptuense. — Avui, dimars, 30. A dos quarts de deu: «El barbero de Sevilla». — Demà: «Lucia de Lammermoor». — Dijous, tarda, a les cinc, gran matí de «El barbero de Sevilla». Localitats: «El Ingenio», Raurich, 6. — Pròximament: «Tosca».

BOSC — Music-Hall. Continuen els plens i èxits. — Avui, dimars, dos deus importants, dos. La troupe Marmorini (8 persones) i els dos «Papillons», Cleo i Vilma, contractades a Itàlia per aquest teatre. Hi pendran part además la oviacionada cantadora d'aires regionals «La Torrecilla» i la

Bella Overlinda, Laitano, Sultanita, Johnson, Bella i Campos, Concha del Rio, Criollita, Bella Nena, Bianca Cely, Desdemona, Mimosa, Mlle. Mariu, Rubia, Model, en conjunt un espectacle digne dels grans «Music-Halls» del «Chatelet». — Despatxes: Carre, 20; Passeig de Gracia, 20, y Hospital, 15. — Pròxims grans debuts. — Demà, dimecres, vert, ¡Atenció!

PRADO CATALA

Companyia d'òpera italiana.

La Favorita

Exit colossal, èxit dels eminents artistes

Galán - MULLERAS

debut del novell bariton

JOSEP SUGRAÑES

ENTRADA..... 40 CÈNTIMS

Concerts

EDEN CONCERT. — Assalt, 12. Telèfon 2,461. — Concert, varietats, atraccions; atractiu sense igual de l'hermosa Terrassa-Foyer, desde on pot presenciarse l'espectacle. — Tots els dies, funcions a dos quarts de quatre, tarda, y a dos quarts de deu, nit. Café Restaurant de primer orde. Ball després del concert. Continuament nous debuts.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres bouillabaisse. Dissabte, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

29 d'agost de 1910

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

COTISACIÓ OFICIAL

Operacions. Dime. Píer

Londres 90 dies..... 00'00 26'30 00'00

Londres 90 dies..... 00'00 26'30 00'00

París..... 00'00 26'30 00'00

Madrid y places bancàries..... 00'00 26'30 00'00

Indes vista..... 00'00 26'30 00'00

Fondos fidejats

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Interior 4 0/0 de mes..... 85'10 85'10 85'10

Deute Amor., s. R. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Deute Amor., s. C. Octubre..... 95'50 00'00 00'00

Janer-Febrer..... 7'11 7'05 0'00

Febrer-Mars..... 7'11 7'05 0'00

Mars-Abril..... 7'11 7'05 0'00

Abril-Maig..... 7'11 7'05 0'00

Maig-Juny..... 7'11 7'05 0'00

Juny-Juliol..... 7'11 7'05 0'00

Juliol-Agost..... 7'11 7'05 0'00

Agost-Setembre..... 7'11 7'05 0'00

Setembre-October..... 7'11 7'05 0'00

October-Novembre..... 7'11 7'05 0'00

Novembre-Desembre..... 7'11 7'05 0'00

Desembre-Janer..... 7'11 7'05 0'00

Janer-Febrer..... 7'11 7'05 0'00

Febrer-Mars..... 7'11 7'05 0'00

Mars-Abril..... 7'11 7'05 0'00

Abril-Maig..... 7'11 7'05 0'00

Maig-Juny..... 7'11 7'05 0'00

Juny-Juliol..... 7'11 7'05 0'00

Juliol-Agost..... 7'11 7'05 0'00

Agost-Setembre..... 7'11 7'05 0'00

Setembre-October..... 7'11 7'05 0'00

October-Novembre..... 7'11 7'05 0'00

Novembre-Desembre..... 7'11 7'05 0'00

Desembre-Janer..... 7'11 7'05 0'00

Janer-Febrer..... 7'11 7'05 0'00

Febrer-Mars..... 7'11 7'05 0'00

Mars-Abril..... 7'11 7'05 0'00

Abril-Maig..... 7'11 7'05 0'00

Maig-Juny..... 7'11 7'05 0'00

Juny-Juliol..... 7'11 7'05 0'00

Juliol-Agost..... 7'11 7'05 0'00

Agost-Setembre..... 7'11 7'05 0'00

Setembre-October..... 7'11 7'05 0'00

October-Novembre..... 7'11 7'05 0'00

Novembre-Desembre..... 7'11 7'05 0'00

Desembre-Janer..... 7'11 7'05 0'00

Janer-Febrer..... 7'11 7'05 0'00

Febrer-Mars..... 7'11 7'05 0'00

Mars-Abril..... 7'11 7'05 0'00

Abril-Maig..... 7'